

[Foss.]

skaffe tilstrækkeligt Brændsel. De egentlig afgørende Bestemmelser vedrørende Fremskaffelse af Brændsel har den høje Regering det fulde Ansvar for, bortset fra de Bevilinger, som der forhandles om i Finansudvalget. Det er derfor naturligt, at vi menige Rigsdagsmænd benytter Lejligheden til at fremdrage andre Spørgsmaal i Forbindelse med Brændselsforsyningen end dem, der alene staa i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, og dette er jo ogsaa gjort saa grundigt i det andet høje Ting, at der ikke er meget andet nyt at tilføje. Jeg skal dog tillade mig at understrege et Par af de Spørgsmaal, som jeg anser for særligt vigtige.

Vi er vist alle enige om, at den indenlandske Brændselsproduktion kun er en Nødforanstaltning, som for største Delen vil falde bort, naar der kan skaffes tilstrækkeligt udenlandsk Brændsel. Dette gælder især Tørveproduktionen. Jeg behøver ikke at uddybe dette nærmere. Naar vi paa andre vigtige Omraader har Mangel paa Arbejdskraft og desuden Mangel paa Transportmidler, bliver det ikke alene en nederdrægtig daarlig Forretning for den enkelte at bruge Tørv fremfor udenlandsk Brændsel, men det bliver ogsaa en daarlig Forretning for det danske Samfund. Jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister eller Nationalbanken eller hvem det nu er, der har Hovedansvaret for vort Forbrug af udenlandsk Valuta, har villet erkende dette fuldt ud. I hvert Tilfælde blev det sidste Aar fra officiel Side udtalt, at vi ikke havde Valuta nok til at købe Olie. Saa vidt det er mig bekendt, kunde vi have faaet mere Olie, end vi har faaet. Vi kan ikke selv bestemme, hvor mange Kul vi vil købe, og det samme gælder den tynde Olie, som ogsaa er underkastet Allocationer, men den svære Fuel Oil har vi i hvert Tilfælde i Fjor kunnet købe ubegrænset. Der har været anført forskellige mindre gode Argumenter for at forhindre Industrien i at gaa over til Olie. Jeg skal gerne, hvis man ønsker det, gaa i Detailler, men jeg skal dog foreløbig nøjes med at paastaa, at man fra Myndighedernes Side har forsømt at skaffe os mere Olie til Trods for, at man fra Industriens Side for over et Aar siden har peget paa dette Problem. Jeg siger ikke, at man derved kunde have løst hele vort Brændselsproblem, men Situationen vilde have været betydelig bedre i Dag, baade valutarisk og varmemæssigt, hvis man i Tide havde fulgt de Raad, der blev givet. Vi har spildt et helt Aar, men bedre sent end aldrig, og saa vidt jeg har forstaaet, har Regeringen endelig i

December Maaned i Fjor ændret sin Stilling til Spørgsmaalet om Olie. Jeg haaber, at Regeringen fortsat vil vise Interesse for Olie og snarest mulig tage det Spørgsmaal op, om vi ikke bør have en større Lagerkapacitet. Bygningen af flere Siloer bør opmuntres, saa at vi til næste Vinter kan have en større Reserve af Olie. De Penge, der gives ud her til, vil være bedre givet ud end de, der ofres paa Tørv.

Angaaende den Tørveordning for 1947, som allerede er bekendtgjort, har mit Partis Ordfører i det andet høje Ting paatalt det ganske irrationelle Forhold, at der nu gives Tilskud til en Merproduktion, og den højtærede Landbrugsminister erklærede sig ikke helt uforstaaende over for Spørgsmaalet.

Naar jeg tillader mig at kalde den offentliggjorte Ordning for irrationel, skyldes det den Kendsgerning, at hvis vi i Tørvesæsonen faar godt Vejr, vil det blive lettere at naa en Overskudsproduktion, og desuden vil Produktionsomkostningerne blive mindre. Hvis vi derimod faar daarligt Vejr, vil Produktionen blive daarligere og dyrere, og Tørvefabrikanternes Chance for at naa en Overskudsproduktion bliver samtidig meget mindre. Med andre Ord, Tilskuddet er en Slags Lotteri, og de, der vil spille med i Lotteriet, vil faa en Præmie, hvis det bliver godt Vejr, men ingen Præmie, hvis det bliver daarligt Vejr. Hvis man derimod gjorde lige det omvendte af det, der er fastsat i Bekendtgørelsen, hvis man altsaa gav et Tilskud til den første Del af Produktionen, vilde Risikoen ved at starte en Tørveproduktion blive mindre, og jeg behøver vel ikke at pege paa, at der er visse Generalomkostninger ved en Tørveproduktion, som dækkes af den første Del af Produktionen, saa at den egentlige Fortjeneste ligger paa den sidste Del af de fremstillede Tørv.

Af Folketingsudvalgets Betænkning fremgaar det, at man er enedes om at lade Finansudvalget afgøre, om Tilskuddet bør fordeles ligeligt paa hele Produktionen. Dette er en Mellemvej, som i alle Tilfælde er bedre end det nu bekendtgjorte Lotterisystem. Men det haster jo. Det vil ikke være megen Nytte til, hvis Finansudvalget først træffer sin Afgørelse engang efter Landstingsvalget. Meningen med Tilskuddet skulde jo gerne være den, at det skulde opfordre saa mange som muligt til at gaa i Gang med saa stor en Produktion som muligt. De fornuftige Tørvefabrikanter vil foretage deres Beregninger og overveje Risikoen, før de gaar i Gang med Produktionen, og dette kan selvfølgelig ikke gøres uden betydelige Forberedelser. Bekendtgørelsen om en Tørveordning for 1947.